

Op 23 september 2019 vertrokken we met 41 leden van Neos richting Wenen. Na diverse tussenstops kwamen we rond 21 uur aan in ons hotel Wienerwaldhof, waar we na de indeling in de kamers een lekkere maaltijd genoten hebben. Dinsdag de 24ste vertrokken we met de bus voor een rondrit door Wenen.

Typisch voor Wenen is dat voor de straatnamen cijfers staan: hoe dichterbij het centrum hoe kleiner cijfer, dus 1 was de middenring. Rondom Wenen liggen veel bossen en in Wenen zijn 260 000 sociale woningen.

Het Belvedere (Italiaans voor mooie plek), de ambassade met de vele kleurrijke vlaggen, is al een van de vele prachtige en indrukwekkende gebouwen die we te zien kregen.

Met een plaatselijke gids bezochten we Hundertwasser, Dit is een uitzonderlijk gebouw met de vrije gedachtengangen van de architect, qua bouw, tuinen, kleuren en modellen van de woningen, die nu zeer geliefd zijn bij de plaatselijke bevolking.

In de Kapucienergruft waren enorme praalgraven van o.a. heengegane koningen en prinsessen. Men begon al tijdens het leven van de voorname personen aan het maken van het praalgraf.

's Avonds hadden we op advies van onze buschauffeur een concert in een mooi statisch gebouw. Strauss kwam helemaal aan zijn trekken met o.a. viool, altsaxofoon, schuiftrombone, piano en een prachtige contrabas. Als kers op de taart kwamen twee balletdanseressen en 2 operazangers het concert vervolledigen. Met geregeld wat humor waren de muziekstukken aangenaam qua horen en zien.

Jaak had de avond van zijn leven, die knappe ballerina kwam zomaar op zijn schoot zitten en kustte hem! Naar het schijnt heeft Jaak de zakdoek met haar lipafdruk als een relikwie bewaard bij hem thuis.

Op woensdag bezochten we Stift Melk. Een tiental actievelingen startte al met een wandeling van 6 km tot aan de tunnel, waar we opgepikt werden door Piet, onze chauffeur. Ber was als eerste beneden. Dat hij de hele week 'pien in de kneuk' heeft gehad, was het gevolg van zijn roem.

Het mooie Stift Melk heeft ongeveer 550 000 bezoekers per jaar. Stift Melk betekend geschenk en Jos Smeets dacht dat hij daar een stift kreeg en een bus melk. Maar dat hij heeft blijkbaar verkeerd gehoord of begrepen.

Donderdag bezochten we Schönbrunn, (vertaling schone bron). Op de busrit erheen regende het, maar dat waren welkomstranen volgens chauffeur Piet. En dat klopte want het zonnetje was weer daar net zoals tijdens de rest van onze reis.

De romantische film van Cissy, zoals sommigen van ons die in hun gedachten hadden, werd daar helemaal ontkracht, vooral Rinny had daar gehoopt om samen met Cissy terug in de filmset te komen, maar na de uitleg van een houten gebit, veel op reis, zodat ze zelfs een maîtresse voor haar man heeft gezorgd, heeft ze zich maar toegelegd op de prachtige tuinen.

De rit terug naar het hotel ging nog langs het wijndorpje Grinzing waar we werden getrakteerd op prachtige vergezichten van Wenen vanuit de Kahlenberg.

s'Avonds kwam een accordeonist ons buffet vervoegen. Wat oorspronkelijk rustig startte, ontspan zich als een gezellige avond, met dans en leute van het hele gezelschap. Zelfs een groep jongeren die op seminarie was, kon de uitdaging niet weerstaan, en deed vrolijk met ons mee.

Jos bracht nog samen met de accordeonist een performer; 'Ophoven ist eine schöne stad,' joekadee joekadaa en toen Thea de accordion overnam was de avond compleet.

Dat onze voorzitter met het roeien aan de Noordzee kust zich bezeerd had, en Thea zich mistrapte met het uitstappen uit de bus, maakte ons tochtje bijna een gipsbus! Hopelijk herstellen ze beiden vlug.

Op vrijdag hadden we een vrije dag in Wenen, beladen met schoenen, nachtkleed, soeveniers sachertörte en met vermoeide voeten en benen stapten we weer onze veilige bus in.

Zaterdag 28 september was het tijd om afscheid te nemen van Wenen, waar we weer een mooie herinnering mee nemen in onze harten.

Neos Kinrooi
Mia Smeets

